

Ալեքսանդր Ծատուրյան

Կարդա՛

Կարդա՛, ա՛յ իմ խելոք մանուկ,
Կարդա՛, գը՛րհիր տարին բոլոր.
Գիր կարդողի խելքն է կրտրուկ,
Միտքը պայծառ ու լուսավոր:

Գիր կարդալով դու գրքերում
Շա՛տ նորանոր բան կհմանաս.
Շա՛տ շատերից, շա՛տ բաներում
Մըտքով հեռո՛ւ կըսըլանաս:

Գիր կարդալով դու աշխարհիս
Կըճանաչես չարն ու բարին.
Ո՞վ է խընդում, ո՞վ է լալիս...
Ո՞վ է գրկում խեղճ թըշվառին...

Գիր կարդալով դու քո սրբտում
Առատ, անբավ գանձ կըդիզես,
Այնպիսի՛ գանձ, որ աշխարհում
Ամեն հարուստ գըլուխ տա քեզ:

Կյանքում ծածուկ էլ քեզ համար
Բան չի՛ մընալ, որ չհմանաս.
Քո մեջ կապրի արար աշխարհ,

Հոգով այնքա՛ն կրգորանաս:

Դու կհմանաս, թե ինչո՞ւ մենք
Լողորդի պես կյանքի ծովում
Գիշեր-ցերեկ հա՛ լողում ենք...
Ո՞րտեղ է ասին... ո՞ւր ենք լողում...

Դու կհմանաս, ինչո՞ւ մարդիկ
Պետք է ապրեն իրար համար.
Ի՞նչ է մարդկանց ցավն ու կարիք,
Ի՞նչ է լույսը, ի՞նչ է խավար...

Կարդա՛, որդի՛ս, որ հորըդ պես
Դու էլ անուս, խեղճ չըմնաս,
Որ ամենքին վիզ չըծոես.
Եւ միշտ ազա՛տ առաջ գրնաս...

Անբախտ հայրըդ գիր չըգիտեր,
Հողագործ էր կարոտ ուսման.
Գյուղի անգութ վաշխատուներ
Քաղցած, ծարավ թողին նորան:

Հագար ու մի թուրթ գըրելով.
Քո հոր տեղակ ստորագրեցին.
Հետո մեկ էլ օր ցերեկով
Ձեր ողջ տունը կողոպտեցին...

Շա՛տ թափառեց նա դես ու դեն,
Դատարանի շենքը մաշեց.
Բայց անգրագետ, անուս, անզեն
Վերջին շունչը հողում քաշեց...

Կարդա՛, ա՛յ իմ խելոք մանուկ,

Կարդա՛, գրի՛ր տարին-բոլոր.
Գիր կարդողի խելքն է կտրուկ,
Միտքը պայծառ ու լուսավոր: